

**Ditt digitala
programblad.**

**Följ med på en
resa genom Sverige,
med hållplatser som
berör, engagerar
och utmanar.**

Det svenska missnöjet.

28 feb – 11 april 2026

**HELSINGBORGS
STADSTEATER**

En hälsning från regissören

John Hanse.

– De senaste åren har missnöjet i Sverige nått rekordnivåer i en del opinionsundersökningar. Detta gäller särskilt i områden där arbetslösheten är hög, lönerna låga och folk har kortare utbildning än genomsnittet.

Föreställningen bygger på boken *Det svenska missnöjet* som i sin tur bygger på intervjuer med människor på sex utvalda orter runt om i Sverige. Intervjuerna genomfördes under 2019. Mycket av det som sägs i föreställningen är direkta citat från dessa intervjuer.

Folk är missnöjda över att affären har stängt och att köerna till sjukvården är långa. De berättar om smärta i kroppen och om ensamhet. Många är också missnöjda med hur vi som land hanterar invandringen till Sverige. Ungefär lika många är missnöjda över den ökande främlingsfientligheten.

I vår föreställning försöker vi gestalta några av de personer som intervjuats i dessa områden, men också problemen med att förstå andra människor och att representera dem på en scen. Personerna på de här orterna blir ofta bortglömda, och det är kanske också en stor anledning till missnöjet. De lever i en verklighet där det vi kallar samhället drar sig tillbaka, bort från dem. Man kan diskutera vems fel detta är och det görs också flitigt i intervjuerna. Många känner sig maktlösa. Kanske bottnar missnöjet i en ouppfylld förväntan – på livet, på samhället, på varandra.

Det är farligt att lyssna, för det förändrar den som lyssnar. Men i risken att förstå den man tar avstånd från finns också ett slags hopp. I rösterna hos de som intervjuats hörs både vrede och omsorg, skam och stolthet, men också en vilshenhet som är lätt att känna igen sig i.

/John Hanse,
Regissör och manusförfattare

Några ord från vår scenograf

Toni Tora Botwid.

– En lekfull ram för det tunga.

I förarbetet så funderade jag och mina kollegor mycket på vad för slags värld som skulle få omringa denna dokumentära pjäs. Ska scenografin spegla verkligheten, efterlikna de orter där intervjuerna skett? Kännas äkta? Vad är äkta? Rätt snart förstod vi att det skulle vara oerhört svårt att återskapa verkligheten på ett sätt som skulle kännas ärligt och riktigt. Istället kom vi fram till att vi ville göra något helt annat, något abstrakt, grafiskt, och symboliskt.

Nu när scenografin står färdig känns det som ett självklart val, det känns viktigt att texten får en motspelare som inte är verkligheten som vi känner den. Jag tror att det ibland är lättare att ta till sig något svårt och tungt, när dess ram får vara lekfull, absurd och abstrakt.

Mitt i tivolikänslan är scenografin också symbolisk, vi ser svenska flottans flagga från 1500-talet, folkhemsromantik, eld och skräpiga terassmöbler. Vi flyter runt på en ö i ett öppet hav, vi kan inte ändra riktning och hoppa av, eller kan vi det?

Symbolerna vi använder oss av betyder en sak för mig som upphovsperson, men de kommer förstås att väcka olika slags känslor och associationer beroende på vem som tittar. Brinner flaggan?

Jag har hämtat mycket inspiration från 60-talets estetik och former. Den estetiken känns fin att lyfta in i detta verk då det var en tid då jämställdheten ökade i Sverige, välfärdssamhället växte fram och fredsrörelsen var stor, en rörelse som är lätt att romantisera idag. Folk över partigränserna tycks längta tillbaka till, eller längta efter - en humanare värld, samtidigt som politiken som röstas fram nu ställer oss mot varandra.

Kostymen däremot har fått stanna kvar i verkligheten, på olika vis. Vi har studerat hur folk har sett ut när vi besökt platserna där människor intervjuats, och låtit det bestämma klädernas utformning. Att göra det har också vållat mycket diskussioner längst vägen - vilken rätt har vi att härma människor; dessutom människor som lever i mer utsatthet än oss som upphovspersoner?

När återskapar vi generaliserande kring hur folk ser ut, och när visar vi karaktärer som måste få synas? Och den viktiga frågan, kan vilken kropp som helst representera vem som helst på en scen? Jag tycker fortfarande att de frågorna är svåra och det vi landat i är ett försök till att göra något där flera ytor syns i kostymen, ytor som speglar olika människor och stilar. Vi har valt att alla skådespelarna bär samma kostymer till stor del, för att undersöka hur saker tolkas, beroende på vilken typ av kropp som bär vilken kostym.

I alla dessa funderingar insåg vi plötsligt:
– *Om vi ska gestalta andra människor och typer på det här viset, måste vi då inte också spela oss själva? Hur ser en klassisk kulturarbetare ut? Hur är den generaliserade bilden av oss?*

Kostymen jag landade i att ge “kulturarbetarna” visade sig vara komiskt lik de kläder vi själva burit på jobbet under repetitionsperioden.

/Toni Tora Botwid,
Scenograf, kostym
och maskdesign

Välkomna på Det svenska missnöjet!

HELSINGBORGS
STADSTEATER

Det svenska missnöjet.

Av:

Regissör och manusförfattare: John Hanse

Scenograf, kostym och maskdesign: Toni

Tora Botwid

Kompositör, ljud- och ljusdesigner: Jonas

Åkesson

Dramaturger: Amanda Fromell och

Elisophie Andrée

Koreografer: Kroppsklubben, Jilda Hallin

och Lisa Nillson

Dialektcoach: Oscar Juhlin

På scen:

Cecilia Borssén

Gustav Berg

Robert Olofsson

Silan Maria Budak Rasch

Det svenska missnöjet.

Teaterns medarbetare:

Sufflör: Mia Florberger

Ansvarig scenmästare: Ida Holmberg

Scenmästare: Nils Fritsch

Ljudtekniker: Gustaf Malmros

Belysningsmästare: Ernesto Mejia

Ljusoperatör: Li Ivarsson

Rekvisitör: Erika Plant Blomqvist

Maskör: Jenny Arstam

Maskörlärling: Cornelia Henrysson

Verkstadsteknisk samordnare, konstruktör:

Lars Möller

Dekorsnickare: Mattias Rönn och Jonas

Svensson

Smed, fastighetsskötare: Johan Andersson

Dekormålare: Katarina C:son Brandt

Dekormålarlärling: Hella Kölpin

Attributmakare: Kerstin Larsson

Kostymmästare: Cecilia Skog

Det svenska missnöjet.

Teaterns medarbetare:

Teaterskräddare: Linnéa Strand, Maria

Tapper, Mia Pettersson

Färgare, patinerare: Cecilia Skog

Kostymmästarlärning: Selia Sahlstedt

Fastighetsansvarig: Christer Johansson

Foajéschef: Emma F Ehrgård

Marknadsansvarig: Veronica Horvath

Innehållskoordinator: Lina Danielsson

Verksamhetskoordinator: Josefin

Zimmergren

Produktion- och planeringschef: Emma El-

Hallah

Föreställningsteknisk chef: Jerker Pyron

Verkstadschef: Malin Jonasson Sahlstedt

Producent, inspicient: Line Hansen Nielsen

Teaterchef: Moqi Simon Trolin

Ett stort tack till alla våra publikvärdar för ert betydelsefulla arbete i foajéer och salonger!